

Азъ тя гледахъ добръ работникъ, и знаяхъ твърдѣ добрѣ чи най доброто богатство за селски людіе като настъ, е една чета мышци и едно добро сърдце, като твоитѣ. Когато единъ мѫжъ принося това въ единъ кѫщъ, той принося доста. Но за единъ женѣ, има разлики: трудътѣ ѝ въ кѫщи може да съхрани, но не да придобие. Впрочемъ, сега, като ты си вече баща и тръсишъ изново женѣ, треба да имашъ грижжтѣ щото новытѣти дѣчица, като не ще иматъ да искатъ нищо отъ наследството на роденнытѣ отъ първото ти брачно легло, да ся не намѣрятъ въ бѣдность ако бы да ти ся случи да умрешъ, освѣнъ ако жена ти има нѣщо отъ своїж странѣ. При това, отхраната на дѣцата, съ които ты ще умножишъ нашето населеніе, ще ни причини нѣколко разноски. Ако тия разноски падаха само на нашътъ гръбъ, ный пакъ, безъ съмнѣніе, бы ги хранили безъ да ся оплаквамы; но общото благоденствіе бы ся умалило тогава, и първытѣ дѣца бы имѣли и тѣ свойтѣ дѣлъ въ тия лишенія. Когато фамиліитѣ ся размножаватъ вънъ отъ мѣрките безъ да ся умножаватъ съразмѣрно и средства, тогава бѣдността дохожда сама отъ себе, каквато доблестъ сърдечна и да ся развива. Тия сѫ, Германе, моитѣ забѣлѣжванія, претегли ги, и постараишъ да угодишъ на вдовицѣтѣ Гейренъ; защото доброто ѝ поведеніе и паричкитѣ ѝ ще